

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1de April 1876.

N°. 24.

Udgivet 7de Juni.

1900.

Lov

31 Mai.
No. 1.

indeholdende Forandringer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre bitterligt: Alt Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Esternævnte Paragrafer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 skal lyde som følger:

§ 20. For hvert Amt fastsætter Amtsforsamlingen Lønmaal af Løn for de i fuldstændige Lærerposter ansatte Lærere. Lønmaalet fastsættes særskilt for Lærerposter i Folkeskolens anden Afdeling og særskilt for Poster i Smaaskolen, for de første ikke under Kr. 18,00 og for de sidste ikke under Kr. 14,00 pr. Skoleuge (36 Timer i Skolens anden Afdeling og 30 Timer i Smaaskolen). Ligeledes fastsætter Amtsforsamlingen for hver af de to nævnte Grupper af fuldstændige Lærerposter samt for Lærerposter i Fortsættelsesskoler med mindst 24 Uger (à 36 Timer) aarlig Undervisning fire Alderstillæg, der opnaaes efter henholdsvis 4, 8, 12 og 15 Aars Tjeneste i fuldstændig Lærerpост ved Folkeskolen paa Landet eller i By eller i Lærerpост ved Fortsættelsesskolen med mindst 24 Ugers aarlig Undervisning. Tjenestetid i Lærerpост ved Fortsættelsesskolen med mindre Antal Undervisningsuger aarlig regnes for en tilsvarende Brøtdel af et Tjenestear. For Poster i Smaaskolen skal hvert Alderstillæg udgjøre mindst Kr. 60,00 og for Poster i Folkeskolens anden Afdeling samt i Fortsættelsesskolen mindst Kr. 100,00. Alderstillæggene beregnes fra den efter det fyldte 4de, 8de, 12te eller 15de Tjenestear næstpaafølgende 1ste Januar eller 1ste Juli.

31 Mai. Amtsskolestyret har i Anledning heraf at indhente Betænkninger fra ethvert Skolestyre og fra samtlige Herredsstyrelser inden Amtet og, efter at have indhentet Overtilsynets Udtalelse om Sagen, gennem Amtmanden at forelægge den for Amtsformandskabet. Dettets Beslutning meddeles Overtilsynet. Finder dette noget derved at erindre, har det med Amtsskolestyrets fornærede Betænkning at lade Sagen forelægge til endelig Afgjørelse i nyt Møde af Amtsformandskabet.

Ved Forandring af de fastsatte Lønningslavmaal eller Alderstillslaggenes Beløb forholdes paa samme Maade som ved den første Fastsættelse.

§ 22. Bestemmer Skolestyret, at en Lærer skal læse mindre end gennemsnitlig 5 og 6 Timer pr. Dag henholdsvis i Smaaskolen og Folkeskolens anden Afdeling, bliver Læreren for hver Skoledag, han paa denne Maade faar mere, at udbetale et Tillæg af $\frac{1}{14}$ eller $\frac{1}{13}$ af Ugelønnen, efter som han oppebærer Afslønning som for Smaaskolen eller for 2den Afdeling bestemt.

§ 24. I ethvert Herred skal der i det mindste for en af Lærerne i fuldstændig Post staffles Familiebolig med hosliggende Jordvei af saadan Størrelse, at derpaa mindst 2 Kjør kan fødes og en Have anlægges.

Er Skolelærerpост forbundet med en Kirkesangerstilling, kan ovenstaaende Bestemmelse anses opfyldt ved den Klokkergaard, som enten have eller udlægges.

Kan Læreren ikke paa denne Maade erholde Jordvei, afgives hertil en passende Del af byggesleddigt beneficeret eller Statens Gods, hvis Kjøbesum bestemmes paa samme Maade som ved deslige Eiendommers Salg underhaanden til Veilændinge. Kjøbesummen og de Lærerjorden paaheftede jordbrotlige Rettigheder udredes af vedkommende Herredskasse.

Skulde den fornødne Jord ikke kunne anstaffles paa ovenangførte Maade, tilveiebringes samme ved Kjøb af andet Jordegods eller i fornødent Fald ved Leie, i hvilket Tilfælde den aarlige Leiesum udredes af Herredskassen.

De for Skolejorden eller Klokkergaard, der træder i stedet for samme, fornødne Udhuse og Gårder staffles af Herredet. Vedligeholdelsen af Gårder og Udhuse kan paabindes Læreren.

Dersom ovennævnte Bestemmelser i noget Herred findes at medføre uforholdsmæssige Bekostninger, kan der efter Andragende fra Herredsstyrelsen af Røngen bestemmes, at der fra samme gjøres Undtagelse, mod at der tillægges en af de fuldstændige Lærerpøster en tilsvarende Afsløningsgødtgjørelse af Herredet.

Nisser et Herred at staffe flere Lærere Jordvei, skal det have Afgang til at faa afgivet Prestegaardsjord samt til at faa kjøbt byggesleddigt beneficeret eller Statens Gods saaledes som i denne Paragrafs tredje Passus bestemt.

Ingen Nedsættelse maa finde Sted i den en Lærerpost til 31 Mai. lagte Løn i Anledning af, at der er eller bliver skaffet Jordvei No. 1. eller Bolig eller begge Dele til Brug for Postens Indehaver.

§ 36. Lærer eller Lærerinde kan forlange den optjente Ugeløn udbetalt ved hver Aars Udgang. Optjent Alderstillæg udbetales halvårlig ved Udgangen af hvert Mars Juni og Decem-ber Maaned.

§ 37. To Gange aarlig har Herredets samtlige Lærere og Lærerinder efter Skolestyrets Tilføjelse at sammentræde med dette til Forhandling om Skolens Virksomhed, Tilstand og Midler til at fremme dens Formaal. Holdes Mødet ved en Skole, kan der i de Mødendes Overvær afholdes Undervisningsprøver.

Overtilsynet underrettes betimelig om ethvert saadant Mødes Berammelse. Den til Moderne medgaaede Tid afaar i Lærernes Skoletid uden Afdrag i Lønnen.

§ 38. Som Bidrag til Afslønning af de ved Folkeskolen ansatte Lærere erholder ethvert Herred ved hvert Halvaars Udgang af Statskassen et Beløb, som svarer til en Tredjedel af den udredede Lærersløn for den i Henhold til §§ 5 og 8 meddelte Undervisning, dog ikke over det Beløb, som svarer til Kr. 8,00 pr. Skoleuge i Folkeskolens anden Afdeling og Kr. 6,00 pr. Skoleuge i Smaaskolen.

Saafermt Stortinget har bevilget de dertil fornødne Midler, kan Statskassens Bidrag til Lærerslønnen efter vedkommende Amtsformandskabs Anbefaling forhøjes indtil en Halvdel af det udredede Lønningsbeløb for de Kommuner, som ved nærværende Lov paafores væsentlig forøgede Udgifter i Forhold til Bæreevnen. Dog maa Bidraget ikke overstige, hvad der svarer til Kr. 12,00 pr. Skoleuge i Folkeskolens anden Afdeling og Kr. 8,00 pr. Skoleuge i Smaaskolen.

De lovbestemte Alderstillæg (§ 20) udredes af Amtsskolekassen.

Til Fortsættelsesskolen bliver i Tilfælde at udrede Bidrag af Amtsskolekassen efter de i § 46 indeholdte Forskrifter.

Hvad der foruden disse Bidrag og andre Indtægter, som maatte være Herredets Folkeskoler tillagte, udkræves til Bestridelse af Folkeskolens og Fortsættelsesskolens Udgifter, udredes, forsaavidt ikke ifølge denne Lov anderledes bestemmes, af Herredskassen efter Bevilgning af Herredsstyrelsen.

§ 45. For hvert Amt skal der være en Amtsskolekasse dannet ved Bevilgning af Amtskassen og Bidrag af offentlige Midler, beregnet som følger:

Naar et Amtsformandskab til Amtsskolekassen bevilger et Beløb, som svarer til mindst 8 Ore for hver af Amtets Landdistrikts Indbyggere efter sidste Folketælling, skal vedkommende Amtsskolekasse være berettiget til af offentlige Midler at erholde det Tre-

31 Mai. dobbelte og for Tromsø og Finmarkens Amtet det firedobbelte af No. 1. det bevilgede Beløb, saafremt dette ikke overstiger, hvad der svarer til 15 Ore for hver Indbygger. Bevilges et større Beløb af Amtskassen, skal Amtsskolekassen endvidere erholde det dobbelte og i Tromsø og Finmarkens Amtet det tredobbelte heraf af offentlige Midler, saafremt det dertil fornødne af Stortinget er bevilget.

Derhos skal Amtsskolekassen til Bestridelse af Udgifterne ved det 3die og 4de Alderstillæg efter 12 og 15 Aars Tjeneste (§ 20) af offentlige Midler erholde et Bidrag, svarende til Kr. 60,00 for hvert saadant Tillæg i Smaaskolen og til Kr. 100,00 for hvert saadant Tillæg i Folkeskolens 2den Afdeling og i Fortsættelsesskolen.

§ 46. Af Amtsskolekassen udredes efter Amtsforsamlingens Bevilgning:

- a. De Lærere ifølge § 20 tilkommende Alderstillæg.
- b. De med Amtsskolestyret forbundne Udgifter, deri Løn til Amtsskoleinspektør, naar saadan besluttet ansat.
- c. Bidrag til Opførelse af Skolehuse (med eller uden Lærerbolig) og til Anskaffelse af Jordvei til Lærere samt til Affavnsgodtgjørelse for saadan.
- d. Bidrag til Skolernes Forsyning med Undervisningsmidler (§ 13).
- e. Bidrag til Bestridelse af Udgifterne til Folkeskolen i de Herreder, hvor Skoleudgifterne paa Grund af stedlige Forhold er uforholdsmæssig store og Bærecvnen ringe.
- f. Bidrag til Dækning af Herredets Udgifter til Biskop under længere Sygdomsforfald.
- g. Bidrag til Fortsættelsesskoler.

Hvert Herred er berettiget til at erholde tre Fjerdedele af Udgifterne (Skolerum og Indbo ikke medregnede) til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil 2 Maaneders Skoletid.

- h. Bidrag til Arbejdsskoler.

Enhver Anvisning paa Amtsskolekassen udfærdiges af Amtsmanden. Med Regnskabsjørelsen, Regnskabets Revision og Decision forholdes efter de Regler, som gjælder for andre Amtskommuner tilhørende Kasser.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1901.

Indtil Amtsforsamlingerne har fastsat nye Lønslabmaal efter foranstaaende § 20, skal i de Amtet, hvor Løn og Kostholdsgodtgjørelse tilsammen nu udgjør et mindre Beløb end det i denne Lov bestemte Lavmaal af Løn, dette sidste Lavmaal gjælde fra 1ste Januar 1901. Derimod forbliver, hvor de nu gjældende Lavmaal for Løn og Kostholdsgodtgjørelsen tilsammen udgjør et højere Beløb end Lønslabmaalet efter denne Lov, de første gjældende som Lav-

maal for Lærerlønnen, indtil Lønmaalet kan blive bestemt af Amts- 31 Mai.
formandskaberne. No. 1.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

31 Mai.
No. 2.

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 3die
April 1875 om examen philosophicum og Forandringer
i Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved
Embedsexamina.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar,
saalydende:

Lov af 3die April 1875 indeholdende Forandringer i de om
examen philosophicum gjældende Bestemmelser m. v. § 1 skal
herefter lyde saaledes:

§ 1. Ved examen philosophicum skal Examinanderne
prøves i Filosofi samt i fem andre Fag, hvilke de selv vælger blandt
de Fag, som foredrages ved det historisk-filosofiske og det matema-
tisk-naturvidenskabelige Fakultet, forsaavidt disse Fag efter Kongens
Bestemmelse kan være Gjenstand for Examination ved examen
philosophicum. Af de valgte Fag maa mindst ét høre til den sprog-
lig-historiske og ligeledes mindst ét til den matematisk-naturviden-
skabelige Faggruppe.

Studerende, som har bestaaet baade den klassiske og den reale
Examen Artium (Lov om Examen Artium af 16de Juni 1883 §

31. Mai. 13), og Realskullender, som har bestaaet Examen Artium i Latin No. 2. mundtlig, behøver kun at underkaste sig Proven i Filosofi og ét af de øvrige Examenstag.

Latinskullender, som i Genhold til Kongelig Resolution af 19de Juni 1897 har taget Examen Artium uden Græsk, behøver foruden i Filosofi kun at underkaste sig Proven i Græsk og ét af de øvrige Examenstag.

Realskullender, som har bestaaet Proven i Latin ved Middelsskolens Afgangsexamen eller en Proven af samme Omfang, behøver ved examen philosophicum kun at underkaste sig Proven i Filosofi og to af de øvrige Examenstag.

Den nærmere Anordning af denne Examen gives af Kongen.

Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprover ved Embedsexamina § 1 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Realskullender kan ikke stedes til teologisk eller sproglighistorisk Embedsexamen, førend de har bestaaet Examen Artium i Latin mundtlig (jfr. Lov om Examen Artium af 16de Juni 1883 § 13).

Enhver Student maa, inden han stedes til teologisk Embedsexamen, have bestaaet Proven i Græsk enten ved Examen Artium eller ved examen philosophicum og en Proven i Hebraisk.

Realskullender kan ikke stedes til medicinsk Embedsexamen, medmindre de har bestaaet Proven i Latin ved Middelsskolens Afgangsexamen eller en dertil svarende Proven.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

31 Mai.
No. 3.

indeholdende Tillæg til Lov af 5te April 1873 om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen.

Vi Oskar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

„Lov om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen af 5te April 1873 skal herefter lyde saaledes:

Enhver Kandidat ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen skal underkaste sig Prøve i Tegning. Hersra kan dog paa Grund af legemlige Mangler fritages ved særskilt Dispensation af Kongen.“

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

31 Mai.
No. 4.

Lov

om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Fængsler og disses Bestyrelse.

§ 1. Til Optagelse af Fanger skal der findes følgende af Staten forvaltede Fængsler:

1. Mindst to Landsfængsler, et for Mænd og et for Kvinder.
2. Et tilstrækkeligt Antal Kreds-fængsler, der kan være fælles for Mænd og Kvinder, men i saa Fald saavidt muligt skal indeholde en særskilt Afdeling for Kvinder.
3. Hjælpefængsler, hvor Forholdene gjør saadanne fornødne.

De fornødne Politiarrester oprettes og underholdes af Kommunerne.

§ 2. Med Hensyn til Fangerens Fordeling i de forskjellige Fængsler kommer, forsaavidt § 3 ikke medfører noget andet, følgende Regler til Anvendelse:

1. I Landsfængsel indsættes Personer, som skal udstaa Straf-arbeide.
2. I Kreds-fængsel indsættes:
 - a) Personer, som skal udstaa Fængselsstraf,
 - b) Varetægtsfanger og
 - c) andre Personer, der skal holdes fængslede.
3. I Hjælpefængsel indsættes de under No. 2 b og c nævnte Fanger, forsaavidt de ikke hensigtsmæssig kan indsættes i Kreds-fængsel, samt, hvor Forholdene gjør det ønskeligt, Personer, der skal udstaa ganske korte Fængselsstraffe.
4. I Politiarresterne indsættes Personer, som paa Grund af Veruselse eller lignende Aarsager midlertidig tages i fængslig Forvaring.

I paatrængende Tilfælde kan Politiarresterne benyttes til foreløbig Anbringelse ogsaa af Personer, der er paagrebne for strafbare Handlinger, saavel som af Transportfanger.

§ 3. Kongen kan bestemme saavel, at Fængselsstraf skal udstaaes i Landsfængsel, som, hvor særlige Grunde taler derfor, at Straf-arbeide skal udstaaes i Kreds-fængsel.

Personer, der paa Grund af beruset Tilstand tages i fængslig

Forvaring, maa ikke indføres i Kredsængsel. Hjælpeængsel kan af Kongen tillades benyttet ogsaa som Politiarrest til Optagelse af saadanne Personer mod en Godtgjorelse, som udredes af vedkom-
mende Kommune. 31 Mai. No. 4.

§ 4. Landsængsel og Kredsængsel forestaaes af en af Kongen antagen Bestyrer. Til Bestyrere for Kredsængsler kan ogsaa antages Personer, der indehar anden offentlig Tjeneste.

Foraaavdt et Fængsel, der er udelukkende bestemt for Kvinder, bestyres af en Mand, skal han ved Ledelsen have Bistand af en Inspektrice.

§ 5. Bestyrelsen af Hjælpeængsel og Politiarrest kan efter Kongens nærmere Bestemmelse paalægges en Dommer, et Medlem af Baatalemyndigheden eller Bestyrer af Lands- eller Kreds-
jængsel.

§ 6. Det umiddelbare Opsyn med kvindelige Fanger fores af Kvinder.

§ 7. I Landsjængsel skal der være Fængselsraad, bestaaende af Bestyreren og de af Fængslets Tjenestemænd, som nærmere bestemmes, til Behandling af de Sager, som i denne Lov eller ved Reglement foreskrives.

I Kredsængsel oprettes lignende Raad, foraaavdt Omstændighederne gjør det hensigtsmæssigt.

§ 8. Ved Landsjængsel og Kredsængsel skal der være Til-
synsraad.

Ved Landsjængsel bestaar dette af en Dommer, et Medlem af Baatalemyndigheden og to andre Mænd eller ved Fængsel for Kvinder to Kvinder.

Ved Kredsængsel, der er særskilt for Mænd eller for Kvinder, bestaar Raadet af Amtmanden og en Dommer eller et Medlem af Baatalemyndigheden samt henholdsvis to Mænd eller to Kvinder. Ved andre Kredsængsler besiktes foruden de tvende Tjenestemænd en Mand og en Kvinde.

Vedkommende Regjeringsdepartement opnævner Medlemmer af Raadet og Stedfortrædere for disse samt inden deres Midte en Formand og en Næstformand. Ved Kredsængslerne tjenstgør dog Amtmanden altid som Formand.

Opnævnelsen sker for 1 Aar ad Gangen. Raadets Medlemmer kan tilstaaes en passende Godtgjorelse.

Hjælpeængslerne og Politiarresterne staa under Tilsyn af Amtmanden.

§ 9. Naar Fængslets Bestyrer ikke er tilstede, kan i Sager, som ikke taaler Opsættelse, Beslutninger, der henhører under ham, fattes af den øverste af Fængslets tilstedevarende Tjenestemand, men Bestyreren bliver da uopholdelig at underrette derom.

§ 10. De af Bestyreren fattede Beslutninger kan forandres

31 Mai. af den Myndighed, under hvis Overledelse Fængelsvæsenet er No. 4. henlagt.

Kapitel II.

Om Fuldbyrdselsen af Strafarbejde.

§ 11. Fangerne maa ikke til sit Underhold eller forøvrigt forskaffe sig eller modtage andet, end hvad for dem er bestemt.

De skal bære en for dem foreskreven Dragt.

§ 12. Fangerne skal regelmæssig beskæftiges med Arbejde. Det kan tillades, at Fanger under fornøden Opsigt sættes til Arbejde udenfor Anstalten.

Ved Bestemmelsen af Arbejdet tages saavidt muligt Hensyn til den enkelte Fanges Evne, Færdighed og fremtidige Stilling. Arbejdets Udbytte tilfalder Staten.

§ 13. 1. Viser Fangen Ild og god Opførsel, kan der tilstaaes ham et mindre Beløb som Arbejdspenge. Disse kan anvendes til Understøttelse af Fængens Paarørende eller til Erstatning til den ved den strafbare Handling fornærmede, saafremt Fangen samtykker heri, eller de befinder sig i nødlidende Tilstand.

2. Volder Fangen forsætlig eller ved grov Uagtsomhed Skade, kan hans Arbejdspenge anvendes til Dækkelse heraf. Foruden som Revselse efter § 30 kan Inddragning af ikke udbetalte Arbejdspenge finde Sted, naar Fangen efter sin Løsladelse viser slet Opførsel. De her omhandlede Beslutninger fattes, efterat Fangen er givet Anledning til at udtale sig, i førstnævnte Tilfælde af Bestyreren, i sidstnævnte af den i § 10 nævnte Myndighed.

3. Fangen har intet Retskrav paa de Arbejdspenge, som ikke er overgivet ham til fri Raadighed.

4. Kongen giver de nærmere Regler om, hvorledes der under Opholdet i Fængslet saavel som efter Løsladelsen bliver at forholde med Arbejdspengene.

§ 14. Fangen gives Tilsyn af Prest og Læge.

Hvor det findes paatrævet, meddeles der dem Undervisning. Personer under 18 Aar skal i Regelen altid modtage saadan.

I Fritider bør der gives Fangerne Anledning til Læsning af passende Indhold.

§ 15. Fangerne skal, medmindre Helbreds hensyn forbyder det, daglig gives saavidt muligt en Times Bevægelse i fri Luft.

§ 16. Fangerne bliver om Natten at holde affondrede indbyrdes, medmindre særlige Omstændigheder gjør dette utilraadeligt.

I Arbejdstiden er al Samtale mellem Fangerne indbyrdes forbudt undtagen den, der er nødvendig af Hensyn til Arbejdet.

§ 17. Strafarbejde paa indtil 2 Aar bliver, forsaavidt ikke særlige Omstændigheder gjør det utilraadeligt, helt at udstaa i Enrum.

Fanger, der skal udstaa tidsbestemt Strafarbejde af længere

Varighed, bliver under samme Betingelse at holde i Enrum fra 31 Mai. 6 Maanedes til 2 Aar og, om det findes tilraadeligt, udover denne Tid indtil i det hele 4 Aar. Længere end 4 Aar kan Strafsfuldbyrdelsen i Enrum ikke udstrækkes, medmindre Fanger samtykker deri, eller fortsat Afsondring findes paafrævet paa Grund af Fangers Farlighed eller anvendes af Sundhedshensyn eller som Nødvælselse eller Straf eller af andre særlige Grunde. Er Samtykke givet, er det bindende for 1 Aar.

De her omhandlede Beslutninger fattes af Bestyreren, som imidlertid, før Sagen afgjøres eller, om det ikke kan ske, snarest muligt efter Afgjørelsen har at forelægge den for Fængselsraadet, hvor saadant findes.

§ 18. Fanger, som udstaar Straffen i Enrum, skal holdes affsondrede fra andre Fanger og i Regelen bestjæftiges i Celle.

De skal daglig erholde Besøg af Fængslets Tjenestemænd.

Vempelser i Afsondringen kan gøres for Fanger under 18 Aar samt ved Beslutning, fattet paa den i § 17, sidste Led omhandlede Maade, for ældre Fanger, der ikke ellers findes uden Skade at kunne udholde den.

Findes Fanger under 18 Aar at maatte anbringes eller bestjæftiges i Fællesskab med andre, bør de dog som Regel holdes affsondrede fra ældre.

Hvor det af Hensyn til Fængslets Liv findes særlig paafrævet, kan Fængselsbestyreren ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Fangers Vedkommende afviges fra Bestemmelserne i første Led.

§ 19. Hvad angaar de Fanger, der udstaar Straffen i Fællesskab, iagttages, at sedvansmæssige Forbrydere og i det hele saadanne, der kan befrygtes at ville udøve en skadelig Indflydelse paa andre, saavidt muligt holdes affsondrede for sig.

§ 20. Fangerne kan inddeles i Klasser efter udivjkt Tilid og Forhold.

I høiere Klasser kan tilstaaes større Arbeidspenge, en mere udstrakt Udgang til Brevvevling og Modtagelse af Besøg, større Frihed med Hensyn til Tretidens Anvendelse samt andre Begunstigelser.

§ 21. Den, som af idomt Strafarbejde har udstaaet $\frac{2}{3}$, dog mindst 6 Maanedes, bliver at løslade paa Prøve, medmindre hans Forhold i Fængslet eller andre særlige Omstændigheder gjør Løsladelsen utilraadelig eller ham dertil ufortjent. Løsladelsen sker paa saadanne Betingelser med Hensyn til Opholdssted, Meldepligt og Forhold forøvrigt, som i ethvert Tilfælde foreskrives i Overensstemmelse med nærmere Regler, givne af Kongen.

§ 22. Forover den paa Prøve løsladte nogen strafbar Handling, der kan medføre Frihedsstraf, eller overtræder han iøvrigt de for hans Løsladelse satte Betingelser, kan han paany indfættes

31 Mai. i Fængslet til Udstaaelse af den gjenstaaende Del af Straffen, og No. 4. kommer da Tiden fra Løsladelsen indtil den fornyede Indsættelse ikke i Betragtning ved Straffetidens Beregning.

Ny Løsladelse paa Prøve kan alene finde Sted, hvor Omstændighederne i særlig Grad taler derfor.

Indsættes han ikke inden 3 Aar efter Løsladelsen eller, om den efter Dommen gjenstaaende Straffetid er længere, inden Udløbet af denne, og er han heller ikke inden disse Tidsfrister paagrebet for igjen at indsættes, ansees Straffen udstaaet.

§ 23. Den, der er dømt til Strafarbejde paa Livstid, kan i Overensstemmelse med Reglerne i § 21 efter 20 Aars Forløb løslades paa Prøve, og denne Løsladelse bliver endelig, hvis han ikke inden 10 Aar paany indsættes eller paagribes for at indsættes.

§ 24. Beslutning om Løsladelse paa Prøve efter §§ 21 og 22 fattes af Bestyreren, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet. I det i § 23 omhandlede Tilfælde træffes Afgjørelsen af vedkommende Regeringsdepartement, efterat Fængselsraadet er hørt.

§ 25. Beslutning om fornyet Indsættelse af en paa Prøve løsladt fattes af den Myndighed, Kongen bestemmer.

Indtil endelig Beslutning er fattet om Indsættelsen, kan Baatalemyndigheden lade den løsladte paagribe.

§ 26. Ved Reglement bliver at bestemme, hvor ofte Brevvevling skal være Fangen tilladt. Under særlige Omstændigheder kan Bestyreren gjøre Undtagelse saavel i den ene som den anden Retning.

Brevvevling med andre end Fangens nærmeste kan, hvor ingen særlig Grund til samme er forhaanden, altid negtes. Naar det paa Grund af særlige Omstændigheder findes paatrævet, kan Brevvevling med bestemte Personer negtes, ogsaa om disse hører til Fangens nærmeste.

§ 27. Skrivelser til og fra Fangen bliver af Fængslets Bestyrer eller nogen paa hans Vegne at læse for Udleverelsen eller Afsendelsen, luskede Skrivelser til Fangen dog alene, forsaavidt han ikke paa Forespørgsel erklærer, at han foretrækker, at de tilbagesendes eller tilbageholdes indtil Løsladelsen.

Findes en fra Fangen udgaaet Skrivelse efter Læsningen ikke at burde sendes, bliver Fangen at underrette herom. Findes en til ham indgaaet Skrivelse ikke at burde komme til hans Kundskab, bliver Skrivelsen at tilbageholde. Udleveres ikke Skrivelsen, kan den enten opbevares til Fangens Løsladelse eller tilbagesendes til Afsenderen eller, om denne er ukendt, tilintetgøres. Som Regel bliver Meddelelse om, at en Skrivelse ikke udleveres Fangen, at give denne og Afsenderen, ligesom forstævnte ogsaa bør gjøres bekendt med den Del af Skrivelsens Indhold, som uden Skade maatte kunne meddeles ham.

§ 28. Bestemmelserne i § 26 finder tilsvarende Anvendelse 31 Mai.
med Hensyn til Besøg. No. 4.

Fangen kan aflaa Besøg af Personer, som hverken er ansat ved Fængslet eller fører Opsigt med samme eller i offentlig Interesse erholder Afgang.

Under saadant Besøg skal en Fængseltjenestemand være tilstede, medmindre Bestyreren tillader, at der gjøres Undtagelse herfra.

§ 29. Afdgangen til at klage til høiere Myndighed saavel som til at fremsætte Begjæring for rette Myndighed maa ikke negtes Fangen. Ønsker han at faa nogen saadan Myndighed i Tale, bliver denne at underrette derom.

§ 30. Som Revselse for slet Opførsel kan foruden Frettesættelse og Fratagelse af tilstaaede Begunstigelser anvendes:

1. Indskrænkning af Cellebesøg;
2. Negtelse af Bestjæstiggelse;
3. Berøvelse af enkelte Maaltider — alt for en Tid af indtil 14 Dage;
4. Inddragning af godskrevne Arbeidspenge;
5. Nedsettelse i en lavere Klasse;
6. Indsættelse i Strafcelle indtil 14 Dage;
7. Indsættelse i Enrum for en Tid af indtil en Maaned, saaledes at denne Tid ikke medregnes i den idømte Straffetid;
8. haardt Natteleie indtil 18 Dage;
9. Indskrænkning af Kosten til Vand og Brød indtil 12 Dage, dog alene for Personer over 18 Aar;
10. mørk Celle indtil 6 Dage;
11. legemlig Revselse, dog blot paa Mandsfanger.

Flere af de nævnte Revselser kan anvendes i Forening.

Revselsen fuldbyrdes, uanset om den bestemte Straffetid der ved overskrides.

Findes en Fange i Besiddelse af Gjenstande, som er indsmuglede i Fængslet, kan disse inddrages.

§ 31. Til Betvingelse af voldsom Modstand kan anvendes Lænker, Tvangstroie eller andet for Diemedet nødvendigt Tvangsmiddel.

Har en Mandsfange lagt for Dagen den Hensigt at rømme eller viis Boldsomhed eller fremført Trusler, og antages det af saadan Grund nødvendigt til Forebyggelse af Rømning eller til Betryggelse af Sikkerheden, kan han belægges med Lænker.

§ 32. Beslutninger angaaende de i § 30 og i § 31, sidste Led omhandlede Forholdsregler fattes, efterat Fangen er hørt og i Tilfælde Vægens Erklæring indhentet, og bliver tillige med Angivelse af Grundene at indføre i en Protokol.

Hvor det maatte findes nødvendigt, kan retslig Undersøgelse og herunder Edsfættelse finde Sted.

31 Mai.
No. 4.

§ 33. Beslutning om Revselse, bestaaende i Inddragning af godskrevne Arbeidspenge, fattes af den i § 10 nævnte Myndighed.

Ellers fattes Beslutning om Revselse af Bestyreren. Beslutning om Anvendelse af legemlig Revselse paa Fanger over 18 Aar eller af de i § 30, No. 8, 9 og 10 omhandlede Revselser i over Halvdelen af den tilladte Tid maa dog først fattes, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet, hvor et saadant findes. Spørsmaal om Revselse, hvorved Straffetiden forlanges, bliver ligeledes at forelægge Fængselsraadet. I dette Tilfælde bliver desuden strax at gjøre Indberetning om Revselsen til Fængselsstyrelsen. Vignende Indberetning skal gøres, naar de i tredje Punktum omhandlede Revselser er anvendt i Fængsel, hvor der ikke er Fængselsraad.

§ 34. Den, der henfattes paa Vand og Brød, gives Mellem-dage af sedvanligt Fængsel overensstemmende med Straffeloven. Han kan beskæftiges med Arbeide, der ingen Fare for Overanstrengelse medfører.

§ 35. Den, der henfattes i mørk Celle, gives en Mellem-dag mellem den tredje og fjerde Dag.

§ 36. Er Kvinde, som ammer sit under 1 Aar gamle Barn, idømt Strafarbeide, der ikke findes at burde udsættes, tilstedes det hende at medtage Barnet.

§ 37. Afbrudelse af Straffuldbyrdelsen kan efter Beslutning af den Myndighed, som Kongen bestemmer, finde Sted, naar Fangers Helbredstilstand gjør det paatrævet, eller Fangen af andre vægtige Grunde andrager om en kortere Tids Frihed.

§ 38. Ved Løsladelsen bør Omforg saavidt muligt søges draget for, at Fangen finder passende Opholdssted og Arbeide, og Fængslets Bestyrer bør til Fremme heraf træde i Forbindelse med Selskaber, der virker i dette Diemed.

§ 39. Fange, som skal løslades, bliver, forsaavidt han ikke som fremmed udbiøjes af Riget, i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, at sende til det Sted, hvor han har fast Bopæl, eller til et, hvor han vides at kunne erholde Arbeide, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin Hjemstavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Fangen holdes i Varetagt i Fængslet.

Udgifter, voldte ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger, kan ikke afholdes af Arbeidspengene.

Kapitel III.

Om Fuldbyrdselsen af Fængselsstraf.

§ 40. § 11, 1ste Led, §§ 12 til 15, § 17, 1ste og 3die Led, § 18, § 19 samt §§ 26 til 37 kommer ogsaa til Anvendelse paa Fanger, der udskaar Fængsel paa Vand og Brød eller sedvanlig Fangekost, § 30 No. 5 dog ikke, § 30 No. 11 ikke paa Fanger

over 18 Aar og § 13 samt § 30 No. 4, 7 og 11 ikke paa Fan- 31 Mai.
ger, der udstaar Fængselsstraf til Afsoning af Bøder. §§ 38 og No. 4.
39 kommer til Anvendelse, hvor dertil findes særlig Grund. Naar
Omstændighederne gjør det fornødent, kan Undtagelse fra § 15
gjøres for Personer med ganske kort Straffetid.

Fangerne bærer sine egne Klæder, medmindre disse ikke findes
egnede til Benyttelse i Fængsel.

§ 41. Arrestfange er det inden de Grænser, som af Hensyn
til god Orden og Fangetugt foreskrives, tilladt selv at sørge for sit
Underhold ligesom for Udsyret af Fangerummet.

§ 42. Det er tilladt Arrestfangeren at beskæftige sig med
saadant Arbejde, som han selv forskaffer sig, og som ikke strider
mod god Orden i Fængslet. Forskaffer han sig intet saadant, paa-
lægges der ham et saavidt muligt til hans Egener og Færdighed
passende Arbejde. I sidste Tilfælde kommer Reglerne i § 12,
sidste Led og § 13 til Anvendelse. I første Tilfælde gjælder det
samme, forsaavidt han ikke selv sørger for sit Underhold.

§ 43. Arrestfangeren bliver som Regel at holde afsondret fra
andre Fanger. Uden eget Samtykke maa han ikke sættes sammen
med nogen, der paa anden Maade udstaar Straf af Fængsel eller
med Baretægtsfange.

§ 44. Det tilstodes Arrestfangeren til de hertil bestemte Tider
at modtage Besøg, der er forenelige med god Orden og ikke volder
Fare for Sikkerheden. Hvor dertil findes særlig Grund, skal en
Fængselsstjenestemand være tilstede under Besøget.

Under de samme Betingelser tilstodes der ham Brevvevling.
Hvor der er særlig Grund til at befrygte Misbrug, finder Reglerne
i § 27 Anvendelse.

§ 45. §§ 14 og 15, § 18, 2det Led, § 29, § 30 und-
tagen No. 5 og 11, §§ 31 til 37, § 39 samt § 40, sidste Led,
finder ogsaa Anvendelse paa Arrestfanger.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Fanger, der ikke udstaar Straf.

§ 46. Fange, der ikke udstaar Straf, bliver saavidt muligt
ikke at sætte sammen med andre Fanger, medmindre han samtykker
deri og det findes ubetænkeligt, eller medmindre hans Alder,
Helbreds- eller Sindstilstand gjør Afsondring utilraadelig.

§ 47. Kun de Indskrænkninger, som Fængslingens Viemed
og god Orden kræver, kan paalægges Fangeren. Bekvemmeligheder
og Beskæftigelser, som ikke strider herimod, er det ham tilladt at
forstaa sig. Fange, som ikke selv sørger for passende Beskæftigelse,
skal søges beskæftiget med Arbejde for Fængslet. Han er pligtig
at udføre det Arbejde, som anvises ham, men kan i Tilfælde til-

31 Mai. staaes en rimelig Godtgjørelse. Med Hensyn til Besøg og Brev-
No. 4. vægling finder § 44 tilsvarende Anvendelse.

§ 48. Med Hensyn til Fanger, der er fængslede som mis-
tænkte for en strafbar Handling, kan ogsaa den Ret, som har
Besatning med Sagen, til enhver Tid paabyde, at Besøg alene
maa tilstedes i en Fængselsstjenestemand's Overvær og Brevvægling
alene finde Sted under Sagttagelse af Reglerne i § 27, samt fordre
sig Brevene forelagt til Afgjørelse af, hvorvidt de kan befordres
videre eller ikke.

Retten, eller i paatrængende Tilfælde, indtil dens Beslutning
kan erholdes, Fængselsbestyreren kan ganske negte Besøg af bestemte
Personer eller af Uvedkommende, naar og saalænge Fangen ved sit
Forhold giver Grund til at frygte for, at Forfølgningen derved
paa utilbørlig Maade vil blive søgt modvirket. Det samme gjælder
med Hensyn til Besøg af bestemte Personer, der selv ved sit For-
hold har givet Grund til saadan Frygt.

Mundtligt og skriftligt Samtalem med den bestfittede Forsvarer
er Fangen altid tilladt uden Tilsyn. Begjærer han Bistand til
Opsættelse af Skrivelse til sin Forsvarer eller til Dommer eller
Baatalemyndigheden, skal saadan ydes ham.

Hverken Fængselsbetjente eller andre maa benyttes til at
udforske ham.

§ 49. §§ 14 og 15, § 18, 2det Led, § 29, § 30 und-
tagen No. 4, 5, 7 og 11, §§ 31 til 36 samt § 40, sidste Led
finder tilsvarende Anvendelse ogsaa paa de i dette Kapitel omhand-
lede Fanger.

Kapitel V.

Om Tvangsarbejde.

§ 50. Til Optagelse af Tvangsarbejdere opretter Staten
mindst to Tvangsarbejdshuse eller Afdelinger for hvert Køn.

Mellem disse bliver Tvangsarbejderne at fordele under sær-
ligt Hensyn til Alder, tidligere Vandel og Opførsel i Anstalten.

Desuden oprettes en egen Anstalt eller Afdeling for Mænd,
der er forfaldne til Drukkenhed, og som paa Grund heraf antages
at behøve en særlig Behandling.

§ 51. I Arbejdstiden beskæftiges Tvangsarbejderne i Rege-
len sammen med andre. Samtale kan forbydes. De kan under
fornøden Opførsel sættes til Arbejde udenfor Anstalten.

Om Natten og i Hviletiderne kan de holdes assonderede, for-
saavidt dertil er Anledning.

§ 52. Forsaavidt og saalænge det af særlige Grunde findes
henigtsmæssigt, kan en Tvangsarbejder holdes i Enrum Døgnet rundt.
Ligeledes kan Tvangsarbejdere holdes i Enrum, naar de selv
samtykker deri.

Bestemmelse herom træffes af Bestyreren. I de i første Led omhandlede Tilfælde bliver Sagen at forelægge for Funktionærraadet.

31 Mai.
No. 4.

§ 53. Forsaa vidt det findes hensigtsmæssigt, kan der meddeles Tvangsarbejderne Undervisning.

§ 54. Har en Tvangsarbejder, der ikke tidligere i Henhold til Loven om Løsgjængeri m. v. har været indsat i Tvangsarbejdshus, før Udløbet af den Tid, for hvilken han er indsat, som Arbejdspenge optjent et Beløb, hvis Størrelse ved Reglement bliver nærmere at bestemme, bliver han i Regelen paa Begjæring at løslade paa Prøve.

Dgsaa ellers bliver en Tvangsarbejder at løslade paa Prøve, naar hans Opførsel lader forvente, at Diemedet for Indsættelsen er opnaaet, navnlig, at han vil modtage Arbejde, som der maatte være Anledning til at forskaffe ham, eller naar hans Helbreds-, Familie- eller Erhvervsforhold maatte gjøre Løsladelsen særlig ønskelig.

Naar paa Grund af Anbringelse i Tvangsarbejdshus idømt Fængselsstraf ikke fuldbyrdes, bliver dog vedkommende Tvangsarbejder, om han ikke benaades, at beholde i Anstalten i saa lang Tid, som svarer til den ufuldbyrdede Fængselsstraf. Herved regnes en Dags Tvangsarbejde lig en Dags sedvanligt Fængsel.

De, der paa Grund af Driftelighed antages at behøve en særlig Behandling, kan i ethvert Tilfælde beholdes i Anstalten saa længe som i Loven om Løsgjængeri m. v. § 18 bestemt.

§ 55. Tvangsarbejder, der er løsladt paa Prøve, kan inden et Aar efter Løsladelsen besluttet taget tilbage til samme eller lignende Anstalt, naar han overtræder de for Løsladelsen satte Betingelser, eller hans Forhold forøvrigt findes dertil at give Grund.

Den, som saaledes igjen indsættes, kan beholdes i Anstalten indtil Udløbet af den oprindelig fastsatte Tid, hvorved den Tid, han har været i Frihed, ikke medregnes.

§ 56. Beslutning om Løsladelse paa Prøve fattes af Bestyreren. Udenfor det i § 54, 1ste Led omhandlede Tilfælde bliver Sagen først at behandle i Funktionærraadet.

§ 57. De om Landsfængslerne i § 4, §§ 6—13, § 14, 1ste Punktum, § 15, § 18, 2det Led, § 19, § 20, § 21, sidste Punktum, §§ 25—36 samt § 39 givne Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse for Tvangsarbejdshusene.

§ 58. De ved Tvangsarbejdshusenes Drift voldte Udgifter bestrides af Staten. Denne kan af de enkelte Tvangsarbejderes Hjemstavnskommuner fordre tilbage et Beløb, der ikke overstrider Tredieparten af den Del af Driftsunderskuddet, som forholdsvis falder paa hver enkelt Tvangsarbejder. Transportomkostninger og Renter af Anlægsomkostningerne medregnes ikke.

31 Mai.
No. 4.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 59. De nærmere Regler om Fængslerne og Fangebehandlingens samt om Tvangsarbejdshusene og Tvangsarbejdernes Behandling gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 60. Staten overtager Forvaltningen af de nu bestaaende Fængsler — Politiarresterne undtagne — med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tilliggender samt Inventar og udreder fremtidig alle Udgifter ved Fængselsvæsenet mod saadant Bidrag af Fængselsdistrikterne som nedenfor nævnt.

§ 61. Som Bidrag til Udgifterne ved Fængselsvæsenet skal de nuværende Fængselsdistrikter være forpligtede til at betale Staten et aarligt Beløb, svarende til Gjennemsnittet af de Udgifter, som Distriktet i de sidste forløbne 5 Aar har havt at udrede til Driften af sine Fængsler med Tilliggender eller en Gang for alle det 25-dobbelte af nævnte Beløb. Har et Distrikt benyttet Fængsel tilhørende et andet Distrikt, bliver ogsaa de Udgifter, som det førstnævnte derved har havt, at medregne ved Beregningen af dets Bidrag.

§ 62. Forsaavidt Fængselsdistriktet bestaar af et Amt og en eller flere Kjøbstæder eller Ladesteder, fordeles det i forrige Paragraf omhandlede Beløb efter det Forhold, hvorefter Udgifterne til det sælles Fængselsvæsen i Løbet af de sidste 5 Aar har været udrede.

§ 63. Fængselsdistrikterne kan af Kongen med Storthingets Samtykke helt eller delvis fritages for at udrede det i foregaaende Paragrafer omhandlede Bidrag mod at overdrage til Staten til Eiendom sine Fængsler med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tilliggender samt forekrevet Inventar eller mod, hvor saadan Overdragelse ikke findes hensigtsmæssig, at yde et passende Bederlag eller indgaa paa anden Ordning, som maatte findes tjenlig.

§ 64. Med Hensyn til Underholdnings- og Varetægtspenge for Gældsfanger forholdes efter den hidtil gjældende Lovgivning.

§ 65. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Fra samme Tid ophæves:

Lov om Forbrydelser, Kap. 2 §§ 6 til 13, § 16, § 17, 2det og 3die Punktum, § 24, Lov angaaende Bodsfængslet af 12te Juli 1848, Lov om Fængselsvæsenet af 13te Oktober 1857, Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbejde af 26de Juni 1893 og forøvrigt, med den af § 64 følgende Begrænsning, alle ældre Lovbestemmelser om Fængsler og Fangebehandling med Undtagelse af de i den militære Lovgivning indeholdte.

Forsaavidt det findes ønskeligt, kan Loven sættes i Kraft for

visse Dele af Gangen og Ophævelsen af fornævnte Lovbestemmelser 31 Mai.
ligeledes ste delvis. No. 4.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

31 Mai.
No. 5.

om Løsgjænger, Betleri og Drukkenskab.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storchings Beslutning af 25de Mai dette Aar,
saalydende:

Kapitel I.

Om Løsgjænger og Betleri.

§ 1. Arbeidsfær Person, som hengiver sig til Ørkesløshed,
skal af Politiet tildeles Advarsel og, om muligt, gennem Stedets
Fattigstyre gives Anvisning paa Arbejde, naar han

- a. søger Underhold ved Betleri eller falder Fattigvæsenet til Byrde;
- b. paa Grund af sin Ørkesløshed forsømmer sin Forsørgelsespligt,
saa hans Familie kommer i Nød, eller
- c. af samme Grund ikke kan udrede ham paalagt Bidrag til
Underhold af Hustru eller Egtebarn, eller af udenfor Egte-
skab født Barn under 15 Aar.

§ 2. Med Fængsel straffes den arbejdsfære Person, som
hengiver sig til Ørkesløshed, og som derfor har faaet Advarsel af
Politiet, naar han

- a. undlader at søge eller at udføre det ham af Fattigstyret an-
viste Arbejde eller

31 Mai. b. uden Grund forlader dette Arbejde eller formedelst flet Opførsel maa afstediges fra samme,

saafremt han inden et Aar, efterat Adbarjelen er ham tildelt, kommer i noget af de i § 1 Littr. a, b og c omhandlede Tilfælde.

Derhos bliver Paatalemyndigheden i Dommen at bemyndige til at lade ham anbringe i et Tvangsarbejdshus for en Tid af indtil 18 Maanedes, men af indtil 3 Aar, saafremt han i Genhold til denne Lov tidligere har været anbragt i Tvangsarbejdshus. Efter saadan Anbringelse, kan Fuldbgyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

§ 3. Paatalemyndigheden har at opfordre enhver Person, som hengiver sig til Leddiggang eller driver omkring, til at gjøre Rede for sine Erhvervskilder, saafremt der findes Grund til Mistanke om, at han helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger.

Slækker Personen om fra Sted til Sted, eller findes det af andre Grunde fornødent at sikre sig hans Nærvær, kan han paagribes og hænges i Varetægtsarrest overensstemmende med Reglerne i Straffeprocesslovens §§ 231 og flg.

§ 4. Den, som hengiver sig til Leddiggang eller driver omkring (§ 3) under saadanne Forhold, at der er Grund til at antage, at han til Sedvane helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger, som kan medføre højere Straf end Boder, straffes for Løsgjængeri med Fængsel. Derhos bliver Paatalemyndigheden i Dommen at bemyndige til at lade ham anbringe i Tvangsarbejdshus for en Tid af indtil 3 Aar, men af indtil 6 Aar, saafremt han tidligere har været anbragt i Tvangsarbejdshus i Genhold til denne Lov.

Efter Anbringelse i Tvangsarbejdshus, kan Fuldbgyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

Paa samme Maade dømmes den, som inden 5 Aar efter i Genhold til § 7 at være vendt tilbage til eller at have erhvervet fast Bopæl uden paaviesligt lovligt Erhverv slækker om fra Sted til Sted. Ved Frigivelsen kommer § 7 paany til Anvendelse.

§ 5. Den, som til Sedvane hengiver sig til Leddiggang eller Omflakten og ved sin herunder udviste Opførsel voldet Fare for den almindelige Sikkerhed, dømmes saaledes som i § 4 bestemt.

Naar Straf efter nærværende eller forrige Paragraf er anvendelig, skal Paatalemyndigheden, hvis det findes formaalstjenligt, inden Paatale reises, advare den Skyldige om, at Paatale vil finde Sted, medmindre han inden en opgiven Frist paaviser at have skaffet sig lovligt Erhverv, der, saafremt nærværende Paragraf anvendes, maa være af regelmæssig Art.

§ 6. Naar nogen i Genhold til Dom, ved hvilken han foruden for Løsgjængeri tillige er domfældt for nogen anden strafbar Handling, anbringes i Tvangsarbejdshus, kan Fuldbgyrdelsen af den

hele idømte Frihedsstraf bortfalde, forsaavidt den ikke overstiger 31 Mai.
Fængsel. No. 5.

§ 7. Hvis nogen i §§ 4 eller 5 omhandlet Person opholder sig udenfor sin Bopæl, kan han paalægges at vende tilbage til denne og, om fornødiges, tilbagesendes ved Politiets Foranstaltning. Det samme gjælder Personer, der omhandles i § 3, naar de ikke paa tilfredsstillende Maade gjør rede for sine Erhvervskilder. For-
saavidt Hjemsendelse sker, uden at Dom i Genhold til § 4 eller § 5 er erhvervet, afgjøres Tvist om Betingelsernes Tilstedeværelse ved Forhørsrettens Kjendelse.

Slakker Personen om fra Sted til Sted uden at kunne paa-
vise fast Bopæl, kan Politiet tilholde ham at forskaffe sig saadan og skal i Tilfælde saavidt muligt være ham behjælpelig dermed. Er han uwillig eller ude af Stand til at forskaffe sig Bopæl, skal, forsaavidt de hertil fornødne Midler er bevilgede, fast Bopæl overensstemmende med nærmere af Kongen givne Regler anvises ham af det Offentlige. Opstaar der Tvist om hans Forpligtelse til at modtage anvist Bolig, sker Afgjørelsen ved Forhørsrettens Kjendelse.

Med Hensyn til Forhørsrettens Kjendelse og Kjæremaal mod samme finder Straffeprocesslovens Regler Anvendelse.

§ 8. Falder nogen, der i Genhold til § 7, andet Ved har erhvervet Bopæl i en Kommune, enten selv eller for sin Husstand Fattigvæsenet til Byrde, skal de nødvendige Udgifter bæres med 1 Trediedel af Statskassen og 2 Trediedele af den Kommune, hvor han ved Bosættelsen havde Hjemstavn. Havde han ved Bosættelsen ikke Hjemstavnsret i nogen Kommune, skal Udgifterne helt erstattes af Statskassen.

Hvor det maatte findes billigt, og navnlig naar vedkommende har været længe borte fra eller aldrig har opholdt sig i Hjemstavns-
kommunen, eller naar dennes økonomiske Evne er liden, kan Staten helt eller delvis overtage den paa Hjemstavnskommunen faldende Del af Udgifterne, saafremt Midler dertil er bevilgede.

Efter de oven foreskrevne Regler bliver Fattigunderstøttelsen at udrede, saalænge den Bosatte eller, hvis der handles om en Familie, enten Manden eller Hustruen opholder sig i Bosættelses-
kommunen. Understøttelse til en Bosatts Barn, der selvstændig har erhvervet Hjemstavn i Bosættelseskommunen, udredes og fordeles ligeledes efter Reglerne i nærværende Paragraf, saafremt Under-
støttelsen efter Fattiglovens Regler maa ydes direkte af Bosættel-
seskommunen.

Tvistigheder mellem Kommuner indbyrdes og Kommuner og Staten om Forpligtelsen ifølge denne § afgjøres paa den Maade, som i Lov om Fattigvæsenet er bestemt for saadanne Tvistigheder.

§ 9. Personer, der ikke er norske Statsborgere, kan overensstemmende med nærmere af Kongen givne Forskrifter udvises af Riget og om fornødent ved Politiets Foranstaltning føres ud af

31 Mai. Landet, naar de hengiver sig til Lediggang eller Omkringdriven No. 5. uden at kunne paavise lovligt Erhverv eller under saadanne Omstændigheder, at der er Grund til at antage, at de helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger.

Dog gjælder dette ikke med Hensyn til dem, der er fødte her i Riget og i de sidste 3 Aar har haft fast Bopæl eller stadigt Ophold der.

Foraaavidd noget modsat maatte være vedtaget ved Overenskomst med fremmed Stat, kommer foranstaaende Bestemmelser ikke til Anvendelse.

§ 10. Den, som efter at være udstift af Riget i Genhold til denne Lov, uden Tilladelse atter indfinder sig i samme, straffes med Fængsel, men med Fængsel eller Strafarbejde i 5te Grad, saafremt han tidligere er fældet for saadan Forseelse.

§ 11. Den, som betler til Sedvane eller gjentagende Gange betler paa et almindelig besørget eller for almindelig Færdsel bestemt Sted eller vandrende fra Hus til Hus, straffes, foraaavidd han ikke fældes efter §§ 2, 4 eller 5, med Fængsel paa Vand og Brød fra 2 indtil 10 Dage eller med en tilsvarende Fængselsstraf paa sedvanlig Fangekost.

Paa samme Maade straffes den, som anvender andre til saadant Betleri for sig eller tillader nogen under hans Forsorg staaende Umyndig at gjøre sig skyldig deri.

§ 12. Straf efter foranstaaende Paragraf kommer ikke til Anvendelse paa den, som har betlet, tvungen af en usorudseet Nødtilstand, eller som paa Grund af særlige Omstændigheder har erholdt Politiets Tilladelse dertil.

§ 13. Personer, som betler paa en truende Maade eller i Flok og Følge eller under falske Foregivender, der ved Kunstgreb søges givne Tiltro, eller medvirker hertil, straffes med Fængsel, foraaavidd de ikke fældes efter §§ 2, 4 eller 5.

§ 14. Den, som udsteder nogen Bevidnelse eller lignende Erklæring til Brug ved strafbart Betleri, straffes med Bøder.

§ 15. Den, som ved falske Foregivender søger at tilvende sig eller andre Gaver eller Understøttelse eller medvirker hertil, straffes med Fængsel eller Bøder.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter Fornærmedes Begjæring.

Kapitel II.

Om Drukkenskab, Ansvar for Andres Veruselse m. v.

§ 16. Den, som forsætlig eller naagtsomt hensætter sig i en Tilstand af aadenbar Veruselse, i hvilken han findes paa et offentligt eller for almindelig Færdsel bestemt Sted, straffes med Bøder fra Kr. 1,00 indtil Kr. 800,00.

Har han tidligere i Løbet af det sidste Aar tre Gange ud- 31 Mai.
staaet Straf efter denne Paragraf eller efter §§ 17 eller 19, kan No. 5.
Fængsel anvendes.

§ 17. Den, som forsætlig eller nagtsomt hensætter sig i en Tilstand af Beruselse, hvorunder han forstyrrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, forulemper Omgivelserne eller volber Fare for Husfæller eller andre, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 18. Findes den, som i Genhold til §§ 16 eller 17 idømmes Straf af Fængsel, at være forfalden til Drukkenskab, kan Paa-talemyndigheden i Dommen bemyndiges til at anbringe ham i et Tvangsarbejdshus eller en af Kongen godkjendt Kuranstalt for den Tid, som af Arbejdshusets eller Kuranstaltens Vedkommende findes paakrævet til hans Helbredelse, dog ikke udover 18 Maanedes, medmindre han tidligere har været anbragt paa denne Maade. I sidste Tilfælde kan han anbringes i vedkommende Anstalt i et Tidsrum af indtil 3 Aar.

Efter saadan Anbringelse, kan Fuldbgyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

Udgifterne ved Anbringelse i Kuranstalt kan kræves erstattede hos den Anbragte.

§ 19. Den, som paa Grund af Hang til Drukkenskab

- a. søger Underhold ved Betleri eller falder Fattigvæsenet til Byrde,
- b. forsommer sin Forsørgelsespligt, saa at hans Familie kommer i Nød, eller
- c. undslader at udrede ham paalagt Bidrag til Underhold af Hustru eller Egtebarn eller af udenfor Egteskab født Barn under 15 Aar,

straffes med Fængsel.

Findes den Skyldige at være forfalden til Drukkenskab, kommer Bestemmelserne i § 18 angaaende Anbringelse i Tvangsarbejdshus eller Kuranstalt til Anvendelse.

§ 20. Enhver, som paa Grund af Beruselse forstyrrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, forulemper Omgivelserne eller volber Fare for sig selv, for Husfæller eller andre, kan, naar det til Afværgelse heraf findes paakrævet, hensættes i fængslig Forvaring, indtil han bliver ædru.

Herpaa finder Straffeprocesslovens §§ 232 og 234 tilsvarende Anvendelse.

§ 21. Personer, som er forfaldne til Drukkenskab, og som selv maatte indlægge sig paa en af Kongen godkjendt Kuranstalt, skal, saafremt dennes Plan indeholder Bemyndigelse dertil, og det af Anstaltens Vedkommende ansees paakrævet for deres Helbredelse, kunne holdes tilbage i Anstalten for et Tidsrum, som de selv ved sin Indlæggelse har bestemt, dog ikke over to Aar. Har de ved Indlæggelsen ikke selv bestemt nogen Opholdstid, kan de trods sit

31 Mai. Forlangende om at forlade Anstalten tilbageholdes i samme for et No. 5. Tidrum, der ansees nødvendigt for deres Helbredelse, dog ikke over 1 Aar fra Indlæggelsen at regne.

§ 22. Med Bøder straffes den, der

- a. forleder nogen til at hensesættes sig i en Tilstand af aabenbar Beruselse eller nogen, der er i saadan Tilstand, til at nyde berusende Drik, eller
- b. ved Trudsel eller undersundig Udfærd bringer nogen til at nyde Drik, hvorved han beruses, eller
- c. paa offentligt eller for almindelig Færdsel bestemt Sted skaffer Person under 18 Aar berusende Drik i en saadan Mængde, at han hensesættes i en Tilstand af aabenbar Beruselse.

Er Forseelsen forøvet under Udskjænkning eller Udsalg, der drives som Næringsvei, eller er den Skyldige tidligere i Løbet af de to sidste Aar straffet efter denne Paragraf eller §§ 23 eller 24, anvendes Bøder eller Fængsel.

§ 23. Med Bøder straffes den, der under som Næringsvei dreven Udskjænkning af berusende Drikke

- a. udskjenker eller lader udskænke saadan Drik til nogen aabenbart beruset Person eller til nogen Person, der aabenbart er under 18 Aar, eller
- b. tillader nogen saadan at opholde sig i Udskjenkningslokalet for der at fortære berusende Drik, eller
- c. udskjenker eller lader udskænke til nogen berusende Drik i saadan Mængde, at Beruselse deraf øiensynlig maa blive Følgen.

Det samme gjælder den, der under som Næringsvei drevet Udsalg af berusende Drikke udleverer Vin, Brændevin eller dermed blandet Drik til Barn, der aabenbart er under 15 Aar.

Hvis den Skyldige tidligere i Løbet af de to sidste Aar er straffet efter denne Paragraf eller §§ 22 eller 24, kan Fængsel anvendes.

Det oven bestemte er ikke til Hinder for, at Udskjænkning af anden Drik end Brændevin kan finde Sted ogsaa til Personer under 18 Aar til Bederhvælgelse ved Maaltider eller paa Reiser.

§ 24. Med Bøder eller Fængsel straffes den, som fra Sted, hvor Udskjænkning foregaar, udviser eller lader udvise nogen, som ved der erhholdte Drikkevarer er bleven overstadig beruset, uden at sørge for, at han medgives den for Tilfældet fornødne Bistand.

Kommer den saaledes Udviste til Skade, fordi fornøden Bistand ikke er ham medgivet, kan den Skyldige efter Omstændighederne tilplygtes helt eller delvis at yde ham eller hans Efterladte Erstatning.

§ 25. Hvis den, som tidligere er straffet efter §§ 22, 23 eller 24 inden to Aar paany forser sig mod nogen af disse Paragrafer, kan han, naar Forseelsen har fundet Sted under Udøvelsen

af Næringsvei, for bestemt Tid eller for bestandig frakjendes Ret- 31 Mai.
ten til at fortsætte samme. No. 5.

§ 26. Gives Genstand med Fordring, opstaaet ved Udfjænk-
ning af berusende Drikke, bliver Fordringen ugyldig og kan ikke
indtales. Gives ingen Genstand, men Fordringen dog ikke afgjøres
paa Stedet, er den ikke retsgyldig, medmindre den uopholdelig
søges inddrevet.

Kapitel III.

Forforskjellige Bestemmelser.

§ 27. Den, som trods Advarsel modvillig undblader at for-
sørge sin Familie, saa at denne kommer i Nød, eller at erlægge
ham paalagt Bidrag til Underhold af Hustru eller Egtebarn eller
af udenfor Egteskab født Barn under 15 Aar, straffes med Fæng-
sel, forsaavidt han ikke fældes efter strengere Bestemmelser.

En i Medhold af denne Paragraf affagt Straffedom taber
sin Virkning, saafremt det paalagte Bidrag erlægges.

§ 28. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lovs Be-
stemmelser behandles efter de for Politisager gjældende Regler.
Dog bliver Forsvarer efter de for Straffesager i Almindelighed
gjældende Regler at bestikke i de i §§ 2, 4, 5, 18 og 19 om-
handlede Tilfælde; i disse Tilfælde er Tilstaltes Nærværelse under
Hovedforhandlingen altid fornøden. Fornyet Behandling for Lag-
mandsret kan ikke efter Tilstaltes Begjæring finde Sted i de i §§
2, 4, 5 og 19 omhandlede Tilfælde, medmindre han under samme
Sag tillige er domfældt for en anden Forbrydelse, for hvis Ved-
kommende Sagen indbringes for Lagmandsret.

Anke til Høiesteret fra Tilstaltes Side maa i de i §§ 2, 4,
5 og 19 nævnte Tilfælde erklæres paa Stedet og bliver ikke at
tillægge opsættende Virkning, medmindre Retten saa bestemmer.

§ 29. Personer under 16 Aar kan ikke anbringes i Tvangs-
arbejdshus. Personer mellem 16 og 18 Aar kan alene anbringes
i Tvangsarbejdsanstalt, naar de tidligere har været domte efter
denne Lov eller den almindelige Straffelov til høiere Straf end
Bøder, eller naar de dømmes til saadan Straf efter den alminde-
lige Straffelov, samtidig med at de dømmes efter nærværende Lov.

§ 30. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen be-
stemmer. Fra samme Tid ophæves Lov af 6te Juni 1863 om
Fattigvæsenet i Kjøbstæderne Kap. 6, Lov af 6te Juni 1863 om
Fattigvæsenet paa Landet §§ 73 til 77 a og §§ 78 til 85, Lov
af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis For-
ældre ikke har indgaaet Egteskab med hinanden m. v., §§ 10, 11
og 12, og Lov af 6te Juni 1892 om Underholdningsbidrag til
Hustru og Egtebørn m. v. § 1, forsaavidt angaar Henvisningen
til de sidstnævnte Paragrafer.

31 Mai.
No. 5.

Ligeledes ophæves fra samme Tid Lovene af 18de Juni 1884 om Udsjænkning og Udsalg af *Al. m. m.* henholdsvis §§ 28 og 29 og §§ 18 og 19 og Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udsjænkning § 24 og § 25, andet og tredje Punktum, samt alle i de i Henhold til Lov af 26de Mai 1866 § 1 med Tillægslove givne Politivedtægter indtagne Bestemmelser om Beruselse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

31 Mai.
No. 6.

Lov

om Forandring i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v.
af 18de Juni 1884.

Vi Oskar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884 skal herefter lyde saaledes;

§ 1. For at kunne antages som Lærling ved Apotek kræves at have aflagt Middelstoleexamen.

§ 9 e. 3 Latin: At kunne læse og oversætte almindelige paa Latin skrevne Recepter.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage 31 Mai.
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl. No. 6.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

31 Mai.
No. 7.

om Lukningstid for Udsalgsteder.

Vi Oskar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar,
saalydende:

§ 1. Vedtægt om Lukningstid for Udsalgsteder inden en
Kommunes Omraade kan fastsættes af Kommunestyret med Stad-
fæstelse af Kongen. Vedtægten kan omfatte alle eller visse Slags
af de Udsalgsteder, som findes inden Kommunen, i Landdistrikterne
enten inden hele Herredet eller inden Dele af dette.

Saadan Vedtægt kan ikke fastsættes, isald en Trediedel af de
fastboende Næringsdrivende, hvis Bedrift vilde omfattes af Ved-
tægten, paa Forhaand erklærer sig derimod.

Regler om Maaden, hvorpaa disse Erklæringer skal indhentes,
gives af vedkommende Regjeringsdepartement. De med Indhen-
telsen forbundne Omkostninger udredes af Kommunekassen.

Forandring i gjældende Vedtægt maa for at blive gyldig stad-
fæstes af Kongen.

§ 2. Vedtægten kan fastsætte de Klokkeslet, indenfor hvilke
vedkommende Udsalgsteder skal holdes lukkede, samt Forbud mod
at holde Udsalgsteder aabne paa visse Dage i Aaret eller mellem
visse Klokkeslet paa disse Dage.

Aabnings- og Lukningstiden kan fastsættes forskjellig for de
forskjellige Forretningsgrene, for de forskjellige Aarstider og for de
forskjellige Dage i Ugen. Inden samme Forretningsgren skal dog
Reglerne altid omfatte og være ens for samtlige Handlende.

31 Mai. Dispensation fra Regler i Vedtægten kan for kortere Tidsrum meddeles af Amtmanden, for enkelt Veilighed paa Landet af Lensmanden og i Byerne af Politimesteren.

§ 3. Overtrædelse af Vedtægten straffes med Bøder og paa- tales efter de for Politisager gjældende Regler.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

31 Mai,
No. 8.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884, dens § 4,1, § 7 samt § 15,5 og 7, skal herefter lyde saaledes:

§ 4. Varemærket maa ikke registreres:

1. Naar det ideluffende bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke har en saa fremtrædende eiendommelig Form, at det kan ansees som Figurmærke; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Mærket bestaar af Ord, der kan ansees som en for visse, i Anmeldelsen overensstemmende med § 3 angivne Vareslags særskilt opfundne Benævnelse, der ikke tilfigter at angive Varens Oprindelse, Bestaafenhed, Bestemmelse, Kvantitet eller Pris.

§ 7. Indeholder et registreret Varemærke Tal, Bogstaver eller Ord, som ifølge § 4 ikke særskilt for sig kan registreres, eller bestaar det helt eller delvis af saadanne Tegn eller Mærker, som

almindelig benyttes i visse Klasser af Forretninger, udelukkes andre 31 Mai. ikke ved Registreringen fra at benytte de samme Betegnelser som No. 8. Varemærke eller Del af et saadant.

§ 15.

5. Har nogen inden Udløbet af en vis Tid, som kan bestemmes enten til høist fire Maaneder, efterat Varemærket er bleven anmeldt til Registrering i den fremmede Stat, eller til høist tre Maaneder, efterat vedkommende Myndighed dersteds har kundgjort, at Registreringen er bleven tilstaaet, anmeldt Mærket til Registrering her i Riget, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser ansees som skeet samtidig med Anmeldelsen i den fremmede Stat.
7. Varemærke, som i et fremmed Land er bleven lovlig registreret, inden den gjensidige Beskyttelse indtraadte, og som udelukkende eller hovedsagelig bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, som ifølge § 4 ikke særskilt for sig kan registreres, skal, naar det beskyttes i det fremmede Land, her i Riget efter Registrering nyde den særlige Beskyttelse, at andre ikke maa benytte samme Tal, Bogstaver eller Ord som Varemærke for samme Slags Varer, medmindre de benyttede dem, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte; dog skal, naar bortsees fra Jernstempler og Trælastmærker, ingen ved saadanne Varemærkers Registrering udelukkes fra at benytte Begyndelsesbogstaverne til sit Navn eller Firma som Varemærke.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1900.

Naar en Næringsdrivende ved denne Lovs Besejndtgjørelse i Lovtidenden retmæssig bruger et særligt Varemærke, som udelukkende eller hovedsagelig bestaar af Ord uden eiendommelig Form, men som kan ansees som en særskilt opfundet Benævnelse paa visse Vareslags, for hvilke Mærket benyttes, og han inden tre Maaneder efter Lovens Ikrafttræden gjør Anmeldelse om Mærket paa den i § 3 bestemte Maade, kan en anden ikke paa Grund af tidligere Anmeldelse eller Registrering vinde Ret til samme Mærke eller til Mærke, der er dette saa ligt, at det kan forveksles dermed.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

31 Mai.
No. 9.

Lov

om Udvidelse af Kjøbstaden Nisørs Grændser.

Ni Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1901 skal Kjøbstaden Nisørs Grændser være følgende: Fra Iversklove ved Byens Grænse i Flisvigen i ret Linie til en med et indhugget Kryds mærket stor Sten i Gjærdet ved øvre Kant af Ole Gundersens nyopførte Hus ved Nyvei; derfra i ret Linie til et paa Fjeldflammen mellem Ny- og Gamlevei indhugget Kryds, herfra i ret Linie til det Punkt, hvor Kranen og Hellerskils Eiendomme støder sammen i Søen ved Kran, fjorden. Herfra i ret Linie 312 Meter mod et ved Lindvigstot paa den modsatte Side af Fjorden i Fjeldet indugget Kryds; derfra (:) ved de 312 Meters Endepunkt) i ret Linie mod Katholmen Varde til det Punkt, hvor denne Linie skjæres af en Linie, der trækkes fra „Midtstjerets“ nordvestligste Punt; over Buvigsuggen Varde. Derfra selve denne Linie til „Midtstjerets“ nordvestligste Punt; herfra i en ret Linie til Stangholmens vestligste Punt og herfra i en ret Linie til Udgangspunktet, Iversklove.

Fra foranævnte Tid skal alt, hvad der af Vand, Land og Strand ligger indenfor disse Grændser, tilhøre Nisør By.

§ 2. Foran beskrevne Grændselinier bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skilstone at udvise under en Forretning af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den senest inden Udgangen af 1900 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. De Dele af Søndelebs Herred, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Nisør, skal fra 1ste Januar 1901 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odal, som før Tiden maatte hvile paa nogen Jord, som ifølge nærværende Lov overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte paa de Strækninger, som ifølge § 1 overgaar til Kjøbstaden Nisør, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af Formandskabsloven for Kjøbstaderne ansees, som om de havde været bosatte i Kjøbstaden i det Tidsrum, hvori de har boet i de omhandlede Strækninger.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1900 har Bopæl paa de Strækninger, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Nisør, ansees fra 1ste Januar 1901 med Hensyn til

Skattepligt som henhørende til Nisør og bliver at ilægge Kom- 31 Mai.
munestatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere. Dette gjælder No. 9.
dog ikke de Personer af Søndeled Herred, som inden 15de Oktober
1900 flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrændse.

§ 6. De Personer, som den 31te December 1899 havde
Bopæl i de Dele af Søndeled, som efter denne Lov overgaar til
Kjøbstaden Nisør og ikke derfra er udflyttede til noget andet Sted
end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar 1901, skal fra sidstnævnte
Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paalig-
ger nogen anden Kommune end Søndeled Herred, anses for at
have Hjemstavn i Nisør, hvad enten de i Mellemtiden har nydt
Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne For-
skrift skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens og
Børnene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt
henholdsvis Manden eller Forældrene er i Live, naar de omhand-
lede Dele af Søndeled overgaar til Nisør.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lov-
givning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandverk
paa de Strækninger, som ved denne Lov henlægges under Byen,
skal ogsaa, efterat Loven er traadt i Kraft, være berettigede til at
vedblive den af dem før drevne Mæring. Dog har de for at
kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1901 at melde sig for
Magistraten, hvorchos de skal betale Kommuneskatter og overtage
kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere til
Byen.

§ 8. De i Anledning af Grændseforandringen fornødne
Erstatningsbeløb til offentlige Tjenestemænd udredes af Stats-
kassen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Travær:

Gustaf.
(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

31 Mai.
No. 10.

Lov

om Udvidelse af Kjøbstaden Arendals Grændser.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1902 henlægges Barbu Herred i Nedenes Fogderi og Amt til Kjøbstaden Arendal, saaledes at Herredets Grændser mod Vjestad og Østre Molands Herreder danner Kjøbstadens Grændser mod de sidstnævnte 2 Herreder.

§ 2. De for Kjøbstaden Arendal ved § 1 bestemte Grændser bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skjelstene at udvise under en Forretning, som afholdes af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den senest inden 1ste Januar 1902 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. Barbu Herred skal fra 1ste Januar 1902 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden Arendal. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Adel, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, der som Følge heraf overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. Ved det i Genhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 27de Juli 1896 foretagende Repræsentantvalg for Arendal i 1901, hvorunder 52 Repræsentanter bliver at vælge, deltager de i det kommunale Mandtal for Barbu Herred indførte Stemmeberettigede lige med dem, der er indførte i Mandtallet for Arendal.

De nærmere Forskrifter, som maatte fornødiges i Anledning af Valget, gives af Kongen eller den, han bemyndiger dertil.

De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte i Barbu Herred, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af ovennævnte Lov ansees, som om de havde været bosatte i Arendal i det Tidsrum, i hvilket de har boet i Herredet.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1901 havde Bopæl inden Barbu Herred, ansees fra 1ste Januar 1902 med Hensyn til Skattepligt som henhørende under Kjøbstaden og bliver at iligge Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere.

§ 6. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandværk inden Barbu Herred, skal fremdeles være berettigede til at vedblive den af dem drevne Næring. Dog har de for at kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1902 at melde sig for Magistraten, hvor-

hos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud 31 Mai.
ligesaa fuldt, som om de var Borgere af Byen. No. 10.

§ 7. Bygninger paa de ved denne Lov i Arendal indlemmede Strækninger nyder ikke godt af den Nedsættelse i Brandkontingenten, der i Medhold af Lov af 3die Marts 1860 § 1, jfr. Lov af 26de Mai 1866 § 8 Litr. G, Lov af 3die Mai 1873 § 1 og Lov af 31te Mai 1890 § 6, er eller maatte blive tilstaaet Bygninger paa det ældre Territorium. Hvorvidt og i hvilken Udstrækning nogen saadan Nedsættelse i Tilfælde bliver at tilstaa nogen Del af Bebyggelsen paa de indlemmede Strækninger, bestemmes af Rongen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Træder:

Gustaf.
(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

angaaende Renskydsen.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Stortings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Om Skydsanstalter, deres Drettelse m. v.

§ 1. Til Befordring af Reisende med deres Tøi tillands paa almindelig trafikerede Strækninger, hvor Hesteskyds ikke kan benyttes, eller hvor Reiserne sædvanlig foretages med Renskyds, bør der findes Renskydsanstalter i fornøden Udstrækning, enten Tilfigelsesskifter, eller hvor Forholdene tilsteder det, faste Skydstationer.

31 Mai.
No. 11.

31 Mai.
No. 11.

§ 2. Tilfigelsesskifters Oprettelse anordnes og Skifternes Beliggenhed bestemmes af Amtmanden, efterat Erklæringer er indhente de fra vedkommende Kommuneskyre eller Kommuneskyrer.

§ 3. Til at forrette Skydsbefordring fra Tilfigelsesskifter skal der anordnes Skydslag, der efter Amtmandens Bestemmelse dannes af saa mange som nødvendigt af de Keneiere, der kan overtage Befordringen.

Fritagen for at forrette Skyds er de Keneiere, der maatte være ansatte som Skydscaffere eller antagne til at befordre Tjeldposten.

Hver Skydspligtig skal saavidt muligt henlægges til det Skydslag eller forrette Skyds fra det Skifte, hvor Skydspligten vil volde ham mindst Ulempe og Befrustning.

§ 4. For ethvert Tilfigelsesskifte udsærdiger Politiet en særskilt Fortegnelse over de til Skydslaget hørende Keneiere, det omtrentlige Antal af deres Ren samt den Tur, hvori der bør forrettes Skyds.

Fortegnelsen skal hvert Aar inden Udgangen af April gennemgaaes og nødvendige Endringer foretages. Den indsendes derefter til Amtmanden til Approbation og gjælder for den paafølgende Vinter.

En bekræftet Gjenpart af den opbevares ved Skiftet.

§ 5. Ved ethvert Tilfigelsesskifte ansætter Amtmanden en Skydscaffere, der uden paalidelig Stedfortræder om Vinteren ikke maa forlade Skiftet uden i Tjenesteanliggender, og som har efter den i § 4 omhandlede Fortegnelse at tilfige de Skydspligtige samt at holde Dagregister over den udgaaende Skyds. Enhver Skiftet underlagt Skydspligtig er berettiget til at faa sig forevist Fortegnelsen og Dagregisteret.

§ 6. Skulde nogen Skydspligtig enten negte at fremmøde eller ganske udeblive, naar han er tilfagt, har Skydscafferen at tilfige den Rejsende Befordring for saadan Betaling, som Skydscafferen for Tilfældet finder passende, hvorhos den udeblevne atter skal tilfiges at forrette Skyds (se § 24). Skydscafferen skal herom anmærke det fornødne i Dagregisteret.

Skydscafferen bør stedse være betænkt paa i saadanne Tilfælde som ovenfor omhandlet at skaffe den Rejsende Befordring til Forebyggelse af Dphold.

§ 7. Hvis der ved et Skydsstifte ikke kan erholdes nogen Skydscaffere alene mod de lovbestedte Tilfigelsespænge, og hderligere Godtgjorelse saaledes maa tilstaaes, udredes to Tredjedele af denne Godtgjorelse af Statskassen, medens en Tredjedel udredes af Amtskommunen.

§ 8. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer bestemmes af Amtmanden, forsaavidt der til sammes Vedligeholdelse ikke udtræves noget Tilskud, eller dette kun bestaar i en Særret

til Renbeite paa Statens Grund, og Kongen har givet Tilladelse 31 Mai til, at saadan indrømmes. Dog skal vedkommende Kommuneskyrers No. 11. eller Kommuneskyrers Erklæring forinden være indhentet.

Udkræves derimod andet Tilskud, kan faste Stationer ikke oprettes, medmindre Stortthinget, Amtstthinget eller vedkommende Distrikts eller — forsaavidt Stationen skal underholdes af forskjellige Distrikter i Forening — vedkommende Distrikters Kommuneskyrers bevilger de dertil fornødne Midler.

§ 9. Antallet af Ren ved de faste Stationer bestemmes af Amtmanden, der ogsaa har at fastsætte Antallet af de Redskaber, nemlig Pulke, Kærsker og Sæler med fornødne Reb og Tømme, hvoraf Stationsholderen ved de faste Stationer skal være i Besiddelse.

§ 10. Klages der over nogen af Amtmanden med Hensyn til Skydsvesenets Anliggender lovmedholdig trussen Anordning, afgøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 11. Amtstthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommuneskyrers, fatte Beslutning om, at en Skydsanstalt

1. skal nedlægges eller

2. skal indskrænkes saaledes, at der ved samme alene leveres Skyds til dem, som reiser i offentlige Anliggender.

Beslutningen er dog ikke gyldig, uden forsaavidt den approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

2det Kapitel.

Om Skydsbetalingen og Skydspligtens Udstrækning m. v.

§ 12. Skydsbetalingen og enhver anden Udredsel, som forud kan bestemmes, skal erlægges af den Reisende før hans Afreise fra Skiftet eller fra det Sted, hvor Skydsen afhenter ham.

§ 13. Den almindelige Skydsbetaling udgjør:

	pr. Rm.
a. for Fører eller Veiviser (vappus, Raidemand):	
fra fast Station	Rr. 0,08
" Tilsigelseskiste	" 0,06
b. for hver Ren (ogsaa for Vararen og Førerens Ren):	
fra fast Station	" 0,04
" Tilsigelseskiste	" 0,03
c. for Redskaber (ogsaa til Føreren):	
1. en Rjørepulke med Sæle, Reb og Tøm	" 0,005
2. en Væskerris med Sæle, Reb og Tøm	" 0,0025
d. for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelseskiste:	
Rr. 2,00 for hver Ren.	

31 Mai. § 14. Skydsbetalingen, hvori er indbefattet Godtgjærelse
No. 11. for Rejsen til Rejsenes Underhold, beregnes med den i § 15 anførte
Undtagelse efter den virkelige Veilængde, hvori Skydsen af den Rejsende benyttes, dog saaledes, at der mindst bliver at betale for Halvparten af den Strækning, som den Skydsende har eller vilde have at tilbagelægge fra Skydsanstalten og tilbage til denne.

§ 15. Hvor Byrden for de Skydspligtige skjønnes at være særdeles trykkende, eller hvor Tilfuddet til Oprettelse af fast Station vilde blive uforholdsmæssig stort, kan det, efterat Erklæring er indhentet fra Amtstinget og vedkommende Kommuneskyre, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at Skydsbetalingen skal beregnes efter en Veilængde forøget efter Omstændighederne indtil det dobbelte af den virkelige.

§ 16. Amtstinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommuneskyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station skal forhøies indtil Kr. 0,10 pr. Km. for Fører og indtil 0,05 pr. Km. for hver Rejse, naar ved saadan Forhøielse Tilfud til Stationen enten kan undgaaes eller væsentlig formindskes.

Beslutningen er dog ikke gyldig, medmindre den godkjendes af Rongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 17. Ingen Skydspligtig kan paalægges i en Omgang at skydse med mere end 1 Fører og indtil 6 Rejse, deriblandt Rejse til Førerens og mindst 1 Vareren, samt de hertil fornødne Kjørepulke og Læskeriser med Sæler, Red og Tøme.

Det mindste Antal Rejse, som kan forlanges tilfagt til Skyds, er 3.

Det staar den Rejsende frit for selv at skaffe Redskaber for sig selv og sit Tøi i den Udstrækning, han ønsker.

§ 18. I hver Pulk, der trækkes af en Rejse, kan kun føre en Person. Dog kan Barn, der er for lidet til at føre i egen Pulk, medtages.

Paa hver Læskerris med en Rejse kan ikke forlanges ført mere end 75 Kg.

§ 19. Flyttegods kan ikke forlanges befordret med Skyds. Andet Gods saasom Varer og Vareprover kan kun forlanges befordret med Skyds, forsaavidt samme med Tagtagelse af Bestemmelserne i §§ 17 og 18 kan medtages af den Rejsende.

Dog kan Amtmanden i særegne Tilfælde tillade Benyttelse af almindelig Rejseskyds til Fødevarers Transport,

§ 20. Ingen Skydspligtig kan paalægges i en Omgang at skydse længere end 200 Km.

Den Skydsende er forpligtet til at afhente den Rejsende og hans Tøi paa hvilket som helst Sted, det maatte forlanges, og hvor til der er fremkommelig med Rejse, naar Stedet ikke er beliggende længere fra Skydsanstalten end 200 Km.

§ 21. Den Rejsende er berettiget til at benytte den samme 31 Mai.
 Skjds paa Tur og Retur, saafremt den hele Strækning, hvori den No. 11.
 Rejsende befordres, ikke overstiger den Veilængde, som den Skjds-
 sende i Henshold til § 20 er forpligtet til at skjds, og Returskjdsen
 benyttes inden 48 Timer efter Ankomsten.

§ 22. Betalingen for Returskjds erlægges efter Taxten ved
 den Skjdsanstalt, hvorfra Skjdsen paa Retur benyttes, eller i
 Tilfælde ved den Udgangsstedet nærmestliggende Skjdsanstalt.

3die Kapitel.

Om Ventetid og Ventepenge.

§ 23. Har den Rejsende sendt betimeligt Forbud, er Skjdsen
 pligtig til at møde til den i Forbudet bestemte Tid.

Er derimod intet Forbud sendt, eller kommer dette for sent,
 skal Skjdsen staaes tilstede ved Tilsigelsesskifte inden 1 Time for
 hver Kilometer, hvori den Skjdspligtiges Opholdssted er fjernet
 fra Skjdsstiftet, og ved fast Station inden 4 Timer. Dog kan
 Amtmanden bestemme, at sidstnævnte Tid forlænges indtil 12
 Timer, naar dette ansees fornødent for at faa istandbragt fast
 Station paa rimelige Vilkaar.

§ 24. Opholdes den Rejsende 12 Timer udover den bestemte
 Ventetid, er han berettiget til islebetfor den rekvirerede Skjds at
 benytte Alfordskjds. Det samme gjælder, hvis nogen Skjdsende
 enten nægter at skjds eller ganske udebliver, naar lovlig Tilsigelse
 har fundet Sted (se § 6).

Vedkommende Stationsholder, Skjdsstaffer eller Skjdspligtige
 er forpligtet til paa Forlangende at erstatte den Rejsende Forstjellen
 mellem Betalingen for Alfordskjdsen og den reglementerede Skjds-
 betaling, forsaavidt hin maatte være større end denne, hvilken
 Erstatning kan inddrives sammen med den Bod, som den Skjdsbige
 maatte ilægges (se § 28, andet Ved).

§ 25. Benytter den Rejsende ikke Skjdsen inden 12 Timer
 efter den Tid, Skjdsen ifølge hans Forlangende er tilstede, erlægger
 han i Ventepenge Skjdsbetaling for 1 Km. for hver Time, hvori
 yderligere maa ventes, indtil fuld Betaling for 60 Km.

Den Skjdsende er ikke pligtig til at opholde sig længere efter
 den Rejsende end 3 Døgn, og den Rejsende skal, inden han faar
 ny Skjds, betale de bestemte Vente- og Tilsigelsespenge samt Halv-
 parten af den i den § 14 fastsatte mindste Skjdsbetaling.

§ 26. Dersom den Rejsende kommer for sent til et Skifte-
 sted, fordi han utilbørlig er bleven opholdt paa et foregaaende, og
 derom medbringer Bevidnelse, som vedkommende Stationsholder eller
 Skjdsstaffer ikke maa negte ham, fritages han for at betale nogen
 Godtgjørelse, men denne erlægges da af den, hvis Skyld det er,

31 Mai. at den Reisende blev opholdt, og kan tilligemed Mulkten (se § 28, No. 11. 2det Led) inddrives ved Udpantning.

For Ophold, der forårsages af uovervindelige Forhindringer eller af en uforholdsmæssig stor Afstand mellem Skydsstiftet og vedkommende Skydspligtige eller af noget paa Reisen tilstødte Uheld, bortfalder saavel Ansvar som Godtgjørelse.

§ 27. Men, hvormed der skydses, maa under Reisen faa tilstrækkelig Hvile og Nøse.

Nærmere Regler herom udfærdiges af Amtmanden.

4de Kapitel.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 28. Bestemmelserne i §§ 55—61 i Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 skal finde tilsvarende Anvendelse paa Kensejdsen, forsaavidt dertil er Anledning.

Det samme gjælder Bestemmelserne i samme Lovs §§ 62—69 med den Endring, at Bødernes Beløb efter §§ 63 og 66 kan forhoies indtil det dobbelte og efter §§ 62 og 64 indtil det femdobbelte.

§ 29. Nærværende Lov er ikke anvendelig paa den i § 72 Litra b—h i nævnte Lov af 14de Juli 1893 omhandlede Skyds.

§ 30. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Juli 1901, fra hvilken Tid sættes ud af Kraft Lov angaaende Kensejdsen i Øst- og Vestfinmarken af 24de Juli 1827 og Lov om Forhoielse af Betalingen for Kensejdsen i Øst- og Vestfinmarken af 7de September 1854.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Kongelig Resolution

31 Mai.

af 31te Mai.

Efterstaaende af Hedemarkens Amtsformandskab under 11te April 1899 fattede Beslutning om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Amtet stadfæstes i Genhold til Lov af 15de September 1851 § 58 og 6te Juli 1892:

1. Amtmanden kan forbyde Kjørende og Ridende anderledes end i Skridt at passere de Broer i offentlig Vei, for hvilke han anser saadant Forbud paakrævet eller hensigtsmæssigt.
2. Han kan derhos bestemme den største Vægt, som tillades transporteret over nærmere angivne Broer i offentlig Vei.

Plakat

31 Mai.

angaaende Ophævelse af Forbud mod Indførsel fra Portugal af brugte Klæder, Klude, Filler m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Den i Kraft af § 1 a i Lov af 17de Juni 1880, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, under 12te September 1899 udsædte Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Portugal af brugt Linned, andre brugte Klædningsstykke og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugte Sække, Tæpper, broderede Arbejder, Skind og ugarvede Huder, friske Dele af Dyr, Ben, Horn, Klove, Hove, Haar, Børster, raa Silke og Uld samt Menneskehaar ophæves herved.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Mai 1900.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær:

Gustaf.
(L. S.).

D. Blehr.

Lehmann.

Rettelse.

I Lov om Fattigvæsenet, indtaget i No. 22 for d. A. 1883 i § 11, Side 392, 12te Linie nedenfra „efter“ istedetfor „for“ og i 11te Linie nedenfra „for“ istedetfor „efter“. Vedkom- mende Punktum skal altsaa lyde: „Dog skal Tjenestefolks Flytning fra Tjeneste høist 14 Dage før den omforenede Fratrædelsesdag eller Tiltrædelse høist 14 Dage efter den omforenede Tiltrædelses- dag ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes, som om det havde været fra og til de omforenede Dage.“

Udgiver: E. R. Bachmann.

Grøndahl & Søn's Bogtrykkeri.